A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. július 16.*

„Előzetes döntéshozatalra utalás — Védjegyek — 89/104/EGK irányelv — 5. cikk — A védjegyjogosult beleegyezése nélkül szabad forgalomba bocsátott és jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vont, védjeggyel ellátott áruk — E jogosultnak az ezen eljárás alá vonás elleni fellépéshez való joga — A gazdasági tevékenység körében történő használat fogalma”

A C-379/14. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Gerechtshof Den Haag (Hollandia) a Bírósághoz 2014. augusztus 7-én érkezett, 2014. július 22-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **TOP Logistics BV**,

a **Van Caem International BV**

és

a **Bacardi & Company Ltd**,

a **Bacardi International Ltd**,

valamint

a **Bacardi & Company Ltd**,

a **Bacardi International Ltd**

és

a **TOP Logistics BV**,

a **Van Caem International BV** között folyamatban lévő eljárásokban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök (előadó), A. Ó Caoimh, C. Toader, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

* Az eljárás nyelve: holland.

tekintettel az írásbeli szakaszra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a TOP Logistics BV képviseletében G. van der Wal és M. Tsoutsanis advocaten,

– a Van Caem International BV képviseletében J. S. Hofhuis advocaat,

– a Bacardi & Company Ltd és a Bacardi International Ltd képviseletében N. W. Mulder, R. E. van Schaik és A. M. E. Voerman advocaten,

– a francia kormány képviseletében D. Colas és F. Gloaguen, meghatalmazotti minőségben,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, M. Rebelo és N. Vitorino, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében F. Wilman, F. W. Bulst és L. Grønfeldt, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv (HL 1989. L 40., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 92. o.) 5. cikkének értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet az egyrészről a TOP Logistics BV (a továbbiakban: TOP Logistics) és a Van Caem International BV (a továbbiakban: Van Caem), másrészről a Bacardi & Company Ltd és a Bacardi International Ltd (a továbbiakban így együtt: Bacardi), valamint az egyrészről a Bacardi, másrészről a TOP Logistics és a Van Caem között, a Bacarditól származó azon áruk tárgyában folyamatban lévő két peres eljárás keretében terjesztették elő, amelyeket ez utóbbi beleegyezése nélkül léptettek be az Európai Gazdasági Térségbe (EGT-be), és ott azokat jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonták.

Jogi háttér

A 89/104 irányelv

3 A 89/104 irányelv 5. cikkének (1) és (3) bekezdése a következőképpen rendelkezett:

„(1) A védjegyoltalom a jogosult számára kizárólagos jogokat biztosít. A kizárólagos jogok alapján a jogosult bárkivel szemben felléphet, aki engedélye nélkül gazdasági tevékenység körében használ

a) a védjeggyel azonos megjelölést olyan árukkal, illetve szolgáltatásokkal kapcsolatban, amelyek azonosak a védjegy árujegyzékében szereplő árukkal, illetve szolgáltatásokkal;

b) olyan megjelölést, amelyet a fogyasztók a védjeggyel összetéveszthetnek a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

[...]

(3) Az (1) és a (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén tilos különösen:

[…];

b) a megjelölést hordozó áru eladásra való felkínálása, forgalomba hozatala, valamint forgalomba hozatal céljából történő raktáron tartása, illetve szolgáltatás felajánlása vagy annak nyújtása a megjelölés alatt;

c) a megjelölést hordozó áruk behozatala vagy kivitele;

[…]”.

4 A 89/104 irányelvet hatályon kívül helyezte a 2008. november 28-án hatályba lépett, a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2008. október 22-i 2008/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 299., 25. o.). Mindazonáltal – figyelemmel a tényállás megvalósulásának időpontjára – az alapügyekre továbbra is a 89/104 irányelv alkalmazandó.

A 92/12/EGK irányelv

5 A jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről szóló, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv (HL L 76., 1. o.) 3. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Ezen irányelv közösségi szinten a […] következő termékekre vonatkozik:

– […],

– alkohol és alkoholtartalmú italok,

– […]”

6 A 92/12 irányelv 4. cikkének b) és c) pontja kimondta:

„Ezen irányelv alkalmazásában:

[...]

b) *adóraktár*: azon hely, ahol a raktár helye szerinti tagállam illetékes hatóságai által megállapított feltételek szerint az adóraktár engedélyese a jövedéki termékeket üzleti tevékenysége során [jövedéki] adófelfüggesztés keretében előállítja, feldolgozza, tárolja, átveszi vagy átadja;

c) *adófelfüggesztés*: olyan adózási rendszer [helyesen: eljárás], amelynek keretében a termékek előállítása, feldolgozása, birtokban tartása, átvétele vagy szállítása a jövedéki adó felfüggesztése mellett történik;

[...]”

7 A 92/12 irányelv 5. cikke (1) bekezdésének szövege a következő volt:

„A 3. cikk (1) bekezdésében említett termékek jövedékiadó-kötelesek a Közösség 2. cikk meghatározása szerinti területén történt előállításukkor vagy az e területre történt importálásukkor.

»Jövedéki termék importálása«: a termék Közösség területére történő belépése [...]

Ha azonban a terméket közösségi vámeljárás alá vonják a Közösség területére történő belépéskor, az importot akkor kell megtörténtnek tekinteni, amikor az a közösségi vámeljárás alól kikerül."

8 A 92/12 irányelv 6. cikkének (1) bekezdése az alábbiak szerint rendelkezett:

„A jövedéki adó a szabadforgalomba [helyesen: fogyasztásra] bocsátáskor vethető ki [...].

Jövedéki termékek szabadforgalomba [helyesen: fogyasztásra] bocsátása a következőket jelenti:

a) az adófelfüggesztési eljárásból való kilépés, ideértve a szabálytalan kilépést is;

b) termékek adófelfüggesztési eljáráson kívül történő előállítása, ideértve a szabálytalan előállítást is;

c) azon termékek bármilyen importálása, ideértve a szabálytalan importálást is, amelyek nem kerültek adófelfüggesztés alá."

9 A 92/12 irányelv 11. cikkének (2) bekezdése értelmében:

„A jövedéki termék előállítása, feldolgozása és birtokban tartása az adó megfizetéséig adóraktárban történik."

10 A 92/12 irányelvet 2010. április 1-jével hatályon kívül helyezte a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (HL 2009. L 9., 12. o.). Mindazonáltal – figyelemmel a tényállás megvalósulásának időpontjára – az alapügyekre továbbra is a 92/12 irányelv alkalmazandó.

A 2913/92/EGK rendelet

11 Az 1999. április 13-i 955/1999/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 119, 1. o.) módosított, a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (HL L 302., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 2. fejezet, 4. kötet, 307. o.; a továbbiakban: Vámkódex) 91. cikkének (1) bekezdése kimondta:

„A külső árutovábbítási eljárás lehetővé teszi az alábbiakban meghatározott áru elszállítását a Közösség vámterületén belül egy adott pontról egy másikra:

a) nem közösségi áru anélkül, hogy arra behozatali vámok és más terhek, vagy kereskedelempolitikai intézkedések vonatkoznának;

[…]"

12 Ugyanezen kódex 92. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) A külső árutovábbítási eljárás befejeződik, és az eljárás jogosultja teljesíti kötelezettségét, ha az eljárás alá vont árut és a szükséges okmányokat a rendeltetési vámhivatalnál a szóban forgó eljárásra vonatkozó rendelkezéseknek megfelelően bemutatják.

(2) A vámhatóságok akkor zárják le az eljárást, ha meg tudják állapítani – az indító hivatal rendelkezésére álló adatokat összehasonlítva a rendeltetési vámhivatalnál rendelkezésére álló adatokkal –, hogy az eljárás szabályszerűen befejeződött."

13 A Vámkódex 98. cikkének (1) bekezdése előírta:

„Vámraktározási eljárás során az alábbi árukat lehet vámraktárban tárolni:

a) nem közösségi áruk, anélkül hogy azok behozatali vámok vagy kereskedelempolitikai intézkedések hatálya alá tartoznának;

[…]"

14 A Vámkódexet hatályon kívül helyezte a Közösségi Vámkódex (Modernizált Vámkódex) létrehozásáról szóló, 2008. április 23-i 450/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 145., 1. o.). Mindazonáltal – figyelemmel a tényállás megvalósulásának időpontjára – a jelen ítélet 19. pontjában említett árukra a Vámkódex volt alkalmazandó.

Az alapeljárások és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

15 A TOP Logistics, korábbi nevén „Mevi Internationaal Expeditiebedrijf BV" (a továbbiakban: Mevi) egy áruk raktározásával és átrakodásával foglalkozó vállalkozás, amely vámraktár és adóraktár működtetésére vonatkozó engedéllyel rendelkezik.

16 A Van Caem egy márkás termékek nemzetközi kereskedelmével foglalkozó vállalkozás.

17 A Bacardi alkoholtartalmú italokat gyárt és hoz forgalomba. Ezen áruk tekintetében több különböző védjegy jogosultja.

18 2006 során a Van Caem kérelmére a rotterdami (Hollandia) kikötőben több tételnyi, a Bacardi által gyártott és egy harmadik országból Hollandiába szállított árut rakodtak be a Mevihez.

19 Ezen árukat külső árutovábbítási vagy vámraktározási felfüggesztő eljárás alá vonták, hiszen azokat „T1 árukként" jelölték meg.

20 Az említett áruk közül ezt követően néhányat szabad forgalomba bocsátottak és jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vontak. Ezen áruk így kikerültek a Vámkódex 91., 92. és 98. cikkében szabályozott vámfelfüggesztő eljárások alól, és adóraktárba kerültek.

21 Mivel a Bacardi nem egyezett bele a szóban forgó áruknak az EGT-be történő beléptetésébe, és ezenkívül tudomására jutott, hogy az érintett tételek részét képező üvegekről eltávolították az árukódokat, azokat lefoglaltatta, és különféle intézkedések meghozatalát kérte a Rechtbank Rotterdamtól. E célból Benelux államoki védjegyeinek bitorlására hivatkozott.

22 2008. november 19-i ítéletében a Rechtbank Rotterdam (rotterdami elsőfokú bíróság) megállapította, hogy a szóban forgó áruk EGT-be való beléptetése sérti a Bacardi Benelux államoki védjegyeihez fűződő jogait, és az elrendelni kért intézkedések közül néhánynak helyt adott.

23 A TOP Logistics a Gerechtshof Den Haaghoz (hágai fellebbviteli bírósághoz) fordult fellebbezéssel. E fellebbezési eljárás keretében a Van Caem részére engedélyezték a perbe való beavatkozást.

24 2012. október 30-i közbenső ítéletében e bíróság azt állapította meg, hogy addig, amíg a szóban forgó áruk T1 státusszal rendelkeztek, nem állt fenn a Bacardi Benelux államoki védjegyeit érintően védjegybitorlás.

25 Ami azt a kérdést illeti, hogy történt-e védjegybitorlás az említett védjegyeket érintően attól kezdve, hogy a szóban forgó árukat jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonták, az említett bíróság közbenső ítéletében jelezte, hogy előzetes döntéshozatal iránti kérelmet szándékozik előterjeszteni.

26 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatban a Gerechtshof Den Haag kifejti, hogy – a T1 státuszú áruk esetével ellentétben – az adóraktárban található áruk tekintetében az esetlegesen megfizetendő behozatali vámokat megfizették. Ez utóbbi áruk ennek következtében a 92/12 irányelv értelmében véve behozatalra kerültek, és azokat szabad forgalomba bocsátották. Így azok közösségi árukká váltak.

27 E megállapításokból azonban a Gerechtshof Den Haag szerint nem lehet feltétlenül azt a következtetést levonni, hogy a szóban forgó áruk a 89/104 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében véve behozatalra kerültek.

28 Egyébként a Gerechtshof Den Haagnak kétségei vannak azt a kérdést illetően, hogy a jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vont áruk tekintetében megvalósulhat-e a 89/104 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében vett „gazdasági tevékenység körében” történő „használat”, illetve a védjegy valamely funkciójának a Bíróság ítélkezési gyakorlata értelmében vett veszélyeztetése.

29 E körülmények között a Gerechtshof Den Haag felfüggesztette az eljárást, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjesztette a Bíróság elé:

„E kérdések az EGT-n kívülről származó olyan árukra vonatkoznak, amelyeket, miután azokat az EGT területére beléptették (nem a védjegyjogosult, és nem is az ő beleegyezésével), az Európai Unió valamely tagállamában [...] külső árutovábbítási vagy vámraktározási eljárás alá vontak.

1) Behozottnak tekintendők-e a 89/104 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében az ilyen áruk, amikor a jelen ügyben fennálló körülmények között ezt követően jövedékiadó-felfüggesztés alá kerültek, és így »(a megjelölés) gazdasági tevékenység körében való használat(a)« valósul meg, amivel szemben a védjegyjogosult az említett irányelv 5. cikkének (1) bekezdése alapján felléphet?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: ebben az esetben a jelen ügyben fennálló körülményekhez hasonló körülmények között igaz-e, hogy az ilyen áruk valamely tagállambeli (amelyben az említett áruk adófelfüggesztés alá kerültek) puszta jelenléte nem veszélyezteti, illetve nem veszélyeztetheti a védjegy funkcióit, és így a védjegyjogosult, aki az említett tagállamban nemzeti védjegyjogokra hivatkozik, nem léphet fel e jelenléttel szemben?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

30 Kérdéseivel, amelyeket együttesen kell vizsgálni, a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra szeretne választ kapni, hogy a 89/104 irányelv 5. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a valamely tagállamban vagy tagállamokban lajstromozott védjegy jogosultja felléphet azzal szemben, hogy harmadik személy jövedékiadó-felfüggesztés alá vonja az e védjeggyel ellátott árukat, miután azokat e jogosult beleegyezése nélkül léptették be az EGT-be és bocsátották szabad forgalomba.

31 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy alapvető fontosságú, hogy a valamely tagállamban vagy tagállamokban lajstromozott védjegy jogosultja ellenőrizhesse az e védjeggyel ellátott áruk EGT-n belüli első forgalomba hozatalát (lásd többek között: Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 33. pont; Makro Zelfbedieningsgroothandel és társai ítélet, C-324/08, EU:C:2009:633, 32. pont; L'Oréal és társai ítélet, C-324/09, EU:C:2011:474, 60. pont).

32 Ahhoz, hogy ez megvalósulhasson, a 89/104 irányelv 5. cikke olyan kizárólagos jogot biztosít a védjegyjogosultnak, amely alapján az bármely harmadik személynek megtilthatja, hogy a védjeggyel ellátott árukat a beleegyezése nélkül importálja, eladásra felkínálja, forgalomba hozza, vagy e célból birtokban tartsa (Zino Davidoff és Levi Strauss ítélet, C-414/99–C-416/99, EU:C:2001:617, 40. pont; Van Doren + Q ítélet, C-244/00, EU:C:2003:204, 33. pont; Peak Holding ítélet, C-16/03, EU:C:2004:759, 34. pont).

33 A jelen esetben a szóban forgó árukat egy harmadik országban gyártották. Az árukat a védjegyjogosult beleegyezése nélkül léptették be az Európai Unió vámterületére és helyezték vámfelfüggesztő eljárás alá. Ezt követően – szintén az említett jogosult beleegyezése nélkül – szabad forgalomba bocsátották őket, amely véget vetett az említett vámfelfüggesztő eljárásnak és szükségessé tette a behozatali vámok megfizetését.

34 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból az derül ki, hogy az alapügyek tárgyát képező áruk már nem állnak vámfelfüggesztő eljárás alatt. Következésképpen azon ítélkezési gyakorlat, amely szerint a márkás termékek olyan vámfelfüggesztő eljárás alá vonása, mint a Vámkódex 91. és 92. cikkében említett külső árutovábbítás, vagy a Vámkódex 98. cikkében említett vámraktározás, önmagában nem sértheti a védjegyjogosult kizárólagos jogát (lásd többek között: Philips és Nokia ítélet, C-446/09 és C-495/09, EU:C:2011:796, 55. és 56. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), nem alkalmazható olyan ügyekben, mint amely az alapeljárás tárgyát képezi.

35 Épp ellenkezőleg, mivel a behozatali vámokat az alapügy tárgyát képező áruk tekintetében megfizették, és az árukat szabad forgalomba bocsátották, azok a 89/104 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének c) pontja értelmében véve behozatalra kerültek (lásd ebben az értelemben: Class International ítélet C-405/03, EU:C:2005:616, 43. és 44. pont, valamint Canon-végzés, C-449/09, EU:C:2010:651, 18. pont).

36 Végül, mivel az alapügy tárgyát képező áruk a 92/12 irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében felsorolt árufajták egyikébe tartoznak, azok az irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően, ugyanezen irányelv értelmében szintén behozatalra kerültek, attól az időponttól kezdve, hogy kivonták őket a vámeljárás alól.

37 Mindazonáltal a kérdést előterjesztő bíróságban azon kérdést illetően felmerült kétségek, hogy a védjegyjogosult felléphet-e azzal szemben, hogy a beleegyezése nélkül ilyen módon szabad forgalomba bocsátott árukat jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonják, elsősorban annak a ténynek tudhatók be, hogy a 92/12 irányelvben foglalt szabályok értelmében ezen adóraktározás során a jövedéki adót nem kell megfizetni, és ennek következtében az érintett áruk még nem bocsáthatók fogyasztásra.

38 Márpedig, amint a Bacardi és a francia kormány megjegyezte, a 89/104 irányelv 5. cikke (3) bekezdésének szövegéből, akárcsak a jelen ítélet 32. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatból, az következik, hogy a védjegyjogosult egyáltalán nem köteles megvárni a védjegyével ellátott áruk fogyasztásra bocsátását ahhoz, hogy kizárólagos jogát gyakorolja. A jogosult ugyanis felléphet egyes olyan cselekményekkel szemben is, amelyeket a beleegyezése nélkül, még e fogyasztásra bocsátás előtt valósítanak meg. E cselekmények között szerepel többek között az érintett áruk behozatala és azoknak kereskedelmi forgalomba bocsátás céljából történő birtokban tartása is.

39 Ezen 5. cikk (3) bekezdésének és ugyanezen cikk (1) bekezdésének együttes értelmezése alapján azt kell megállapítani, hogy a jelen ügyben a Van Caem által játszott szerepet betöltőhöz hasonló gazdasági szereplők olyan cselekményei, amelyek abból állnak, hogy az Unió területére árukat hozatnak be a

védjegyjogosult beleegyezése nélkül, és azokat jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá helyeztetik, a jövedéki adók megfizetéséig és az áruk fogyasztásra bocsátásáig azokat ily módon adóraktárban tárolva, a 89/104 irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, „gazdasági tevékenység körében a védjeggyel azonos megjelölésnek a védjegy árujegyzékében szereplőkkel azonos árukkal kapcsolatban történő használatának” kell minősíteni.

40 Kétségtelen, hogy amikor az említett gazdasági szereplő egy másik személy azonos árukra vonatkozó védjegyével azonos megjelöléssel ellátott árukat hozat be és raktároztat, e megjelölést nem a fogyasztókkal lebonyolított ügyletek során használja. Ugyanakkor, anélkül hogy a 89/104 irányelv 5. cikk (3) bekezdését ne fosztanánk meg a hatékony érvényesüléstől, az ugyanezen cikk (1) bekezdésében alkalmazott „használat” és „gazdasági tevékenység körében” kifejezéseket nem lehet úgy értelmezni, hogy azok kizárólag a kereskedő és a fogyasztó közötti közvetlen kapcsolatokra vonatkoznak.

41 Ami egyrészt a „használat” fogalmát illeti, a Bíróságnak már volt alkalma pontosítani, hogy a védjeggyel azonos megjelölés 89/104 irányelv 5. cikke értelmében vett használatának esete áll fenn olyankor, amikor az érintett gazdasági szereplő e megjelölést a saját üzleti érintkezésében használja (Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 56. pont).

42 Ez az eset áll fenn például olyankor, amikor valamely gazdasági szereplő olyan védjeggyel ellátott árukat importál vagy ad át a raktározónak – azok kereskedelmi forgalomba bocsátása érdekében –, amelynek nem ő a jogosultja. Ha ez nem így lenne, akkor a 89/104 irányelv 5. cikke (3) bekezdésében említett, és általában a potenciális fogyasztókkal fennálló közvetlen kapcsolat nélkül végzett behozatal és kereskedelmi forgalomba bocsátás céljából történő birtokban tartás cselekményei nem minősülhetnének az említett cikk értelmében vett „használatnak”, és így nem lehetne azokkal szemben fellépni, miközben az uniós jogalkotó azokat kifejezetten úgy jelölte meg, mint amelyekkel szemben fel lehet lépni.

43 Másrészt, ami a „gazdasági tevékenység körében” kifejezést illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a védjeggyel azonos megjelölés használatára gazdasági tevékenység körében kerül sor, amennyiben az gazdasági előnyre törekvő kereskedelmi tevékenység keretében, és nem magáncélú használat során történik (Arsenal Football Club ítélet, C-206/01, EU:C:2002:651, 40. pont; Céline-ítélet, C-17/06, EU:C:2007:497, 17. pont; Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 50. pont).

44 Nyilvánvalóan ez az eset áll fenn olyankor, amikor – akárcsak az alapügyben – egy márkás termékek párhuzamos kereskedelme területén tevékenységet folytató gazdasági szereplő hozat be és raktároztat ilyen árukat.

45 Ami viszont az olyan raktározót illeti, mint amilyen a jelen ügyben a TOP Logistics, azt kell megállapítani, hogy az általa nyújtott, olyan áruk raktározására irányuló szolgáltatás, amelyek valamely más személy védjegyével vannak ellátva, nem képezi az e védjeggyel azonos megjelölésnek a védjegy árujegyzékében szereplőkkel azonos vagy azokhoz hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében történő használatát. Amennyiben az e szolgáltatást nyújtó fél lehetővé teszi ügyfelének az ilyen használatot, az ő szerepét nem a 89/104 irányelv rendelkezéseire figyelemmel kell értékelni, hanem adott esetben más jogszabályok szempontjából kell megvizsgálni (lásd analógia útján: Frisdranken Industrie Winters ítélet, C-119/10, EU:C:2011:837, 28–35. pont).

46 Másodsorban a kérdést előterjesztő bíróság a védjegy funkcióinak veszélyeztetéséből álló azon kockázat felől érdeklődik, amellyel a más személy védjegyével ellátott áruk jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonásából álló cselekmény járhat. Ebben az összefüggésben megemlíti a Bíróság azon ítélkezési gyakorlatát, amely szerint a 89/104 irányelv 5. cikke (1) bekezdése a) pontjában említett esetben a védjegy által biztosított kizárólagos jog gyakorlásának lehetőségét azokra az esetekre kell fenntartani, amikor a megjelölés harmadik személy által történő használata a védjegy valamelyik – akár alapvető, a

védjeggyel jelölt termék vagy szolgáltatás származását jelölő, , akár valamelyik más – funkcióját veszélyezteti vagy veszélyeztetheti (Google France és Google ítélet, C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159, 79. pont, valamint Interflora és Interflora British Unit ítélet, C-323/09, EU:C:2011:604, 38. pont).

47 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az alapvető, származást jelölő funkció teszi lehetővé a védjeggyel jelölt árunak, illetve szolgáltatásnak egy meghatározott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, hiszen e vállalkozás az, amelynek ellenőrzése mellett az árut vagy a szolgáltatást értékesítik (Backaldrin Österreich The Kornspitz Company ítélet, C-409/12, EU:C:2014:130, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 Miként azt a Bacardi és a francia kormány megjegyezte, a harmadik személyek minden olyan cselekménye, amely megakadályozza a lajstromozott védjegy jogosultját abban, hogy az ítélkezési gyakorlat által elismert, a jelen ítélet 32. pontjában hivatkozott azon jogát valamely tagállamban vagy tagállamokban gyakorolja, hogy az e védjeggyel ellátott áruk EGT-n belüli első forgalomba hozatalát ellenőrizhesse, a természeténél fogva a védjegy előbb említett, alapvető funkcióját veszélyezteti. Az áruknak az érintett védjegyjogosult beleegyezése nélkül történő behozatala és azoknak az Unión belüli fogyasztásra bocsátásig adóraktárban való tárolása azzal a hatással jár, hogy megfosztja e védjegy jogosultját attól a lehetőségtől, hogy ellenőrizni tudja a védjegyével ellátott áruknak az EGT-n belüli első forgalomba hozatalának körülményeit. Az ilyen cselekmények tehát veszélyeztetik a védjegy azon funkcióját, ami abból áll, hogy lehetővé teszi azon vállalkozás beazonosítását, amelytől az áruk származnak, és amelynek ellenőrzése alatt az első forgalomba hozatalukat megszervezik.

49 Ezen elemzés értékéből nem von le semmit az a tény, hogy a behozott és jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vont áruk később kivitelre kerülhetnek harmadik országba, és így lehetséges, hogy soha nem kerülnek fogyasztásra bocsátásra valamely tagállamban. E tekintetben elegendő kiemelni, hogy valamennyi szabad forgalomban lévő áru alkalmas arra, hogy kivitelre kerüljön. E lehetőség nem képezheti akadályát a védjegyjogi szabályok Unióba behozott árukra történő alkalmazásának. Ezenkívül maga a kivitel is a 89/104 irányelv 5. cikkének (3) bekezdésében említett cselekmények egyike.

50 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 89/104 irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban vagy tagállamokban lajstromozott védjegy jogosultja felléphet azzal szemben, hogy harmadik személy jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonja az e védjeggyel ellátott árukat, miután azokat a jogosult beleegyezése nélkül léptették be az Európai Gazdasági Térségbe és bocsátották szabad forgalomba.

A költségekről

51 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 1988. december 21-i 89/104/EGK első tanácsi irányelv 5. cikkét úgy kell értelmezni, hogy a valamely tagállamban vagy tagállamokban lajstromozott védjegy jogosultja felléphet azzal szemben, hogy harmadik személy jövedékiadó-felfüggesztési eljárás alá vonja az e védjeggyel ellátott árukat, miután azokat a jogosult beleegyezése nélkül léptették be az Európai Gazdasági Térségbe és bocsátották szabad forgalomba.

Aláírások